

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616205222
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616205222.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu N. proti žalovanému L., o zaplatenie 4.393,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 25. septembra 2017, č.k. 6Csp/46/2016-60, takto

rozhodol:

Späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 186,74 eur s úrokom z omeškania 5,25% ročne zo sumy 186,74 eur od 20.02.2014 do zaplatenia **p r i p ú š ť a**, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti **z r u š u j e** a konanie v tejto časti **z a s t a v u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 4.393,28 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne od 20.02.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania, zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 9, § 565, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Obč. zákonníka, § 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že zmluvou o postúpení žalobca sa stal právnym nástupcom pôvodného veriteľa. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva obsahuje dohodu o pôžičke vo výške 4.000 eur splatnej v 60 mesačných splátkach po 128,37 eur (vrátane poistenia). RPMN je 32%, úroková sadzba je 32%, priemerná RPMN je 20,44%. Termín konečnej splatnosti je august 2018. Celkové náklady spotrebiteľa sú 3.485 eur. Zmluva obsahuje aj dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti zosplatnenia dlhu, a to v čl. 12.4. Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, vyplýva to z charakteru jej účastníkov - na jednej strane veriteľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane druhej fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Súd zmluvu posúdil ako platnú. Nepochybne z nej vyplýva, kto sú jej účastníci aj aký je jej predmet. Skutočnosť, či obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné podmienky je vzhľadom na právne posúdenie sporu (premlčanie) pre rozhodnutie bez významu. Aj ak by zmluva neobsahovala niektoré z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, neznamená to automaticky jej neplatnosť, môže to znamenať len založenie právnej domnienky, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ani to však nemá pre rozhodnutie v tomto spore právny význam, pretože súd posúdil žalovaný nárok ako premlčaný. Súd ako účelové posúdil tvrdenia žalovaného o tom, že ide o úžeru. Žalovanému bol poskytnutý úver, ktorého úroková sadzba prevyšovala

priemerné náklady na obdobný typ úveru len o 11,56 percentuálneho bodu, čo súd považuje síce za relatívne drahý úver, avšak podľa názoru súdu nemožno hovoriť o úžere. Tvrdenia, týkajúce sa nečitateľnosti zmluvného formulára súd takisto vyhodnotil ako účelové. Žalovaný ani pred uzavretím zmluvy, ani po jej podpise, nenamietal, že by nevedel text zmluvy prečítať. V samotnom texte zmluvy svojím podpisom potvrdil prehlásenie, že si zmluvu prečítal. Tvrdenie žalovaného, že je nepravdivý údaj o úvere vo výške 7.485 eur je vyvrátené predloženou zmluvou. Splátka 128,37 eur totiž zahŕňala aj nepovinné poistné, splátka bez poistného bola vo výške 124,75 eur, pričom súčin splátky a čísla 60 je suma 7.485 eur. Tvrdenie žalovaného, že nie je zrejmé, či sa predložený výpis vzťahuje na spornú zmluvu súd predbežne posúdil ako účelové, z výpisu je zrejmé, že sa týka účastníkov zmluvného vzťahu. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalovaný má postavenie spotrebiteľa, súd v súlade s § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa musí aj ex officio prihliadať na prípadné premlčanie uplatnenej pohľadávky.

V posudzovanom spore však žalovaný námietku premlčania sám vzniesol. Z predžalobnej upomienky zistil, že k zosplateniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej v októbri 2013. Vzhľadom k splatnosti k 20. dňu v mesiaci (čl. 6.2. Zmluvy), ide o splátku splatnú 20.10.2013. Konštatoval, že k premlčaniu teda došlo v zmysle § 103 OZ dňa 20.10.2016. Žaloba bola podaná až 19.12.2016. Žalovaný nárok preto posúdil ako premlčaný, z ktorých dôvodov žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že žalovaný, ktorý bol v konaní v plnom konaní úspešný, má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, o ktorej výške trov rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi 4.206,54 eur, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 4.206,54 eur od 20.02.2014 do zaplatenia a prizná mu nárok na náhradu trov konania. Zároveň navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 186,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 186,74 eur od 20.02.2014 do zaplatenia zastavil. Súdu prvej inštancie vytýkal, že ak by správne právne posúdil premlčanie pohľadávky, použil by ust. § 103 Obč. zákonníka na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatenia celého úveru, t.j. premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu dňa 19.12.2016 podliehali splátky splatné 20.10.2013 a 20.11.2013. Premlčanie neuhradenej úverovej splátky splatnej dňa 20.12.2013 by posúdil podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka a premlčanie zosplateného celého úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.01.2014 a nasl.) by posúdil podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Správne by mal za preukázané, že premlčané sú len splátky splatné od 20.10.2013 do 20.11.2013 v celkovej sume 186,74 eur po započítaní plnení zo strany žalovaného v sume 70 eur na úhradu splátky splatnej dňa 20.10.2013. Uviedol, že listom zo dňa 25.12.2013 bol žalovaný upozornený na omeškание s platením úveru a na možnosť zosplatenia úveru v prípade nezaplatenia dlžných splátok úveru. Nakoľko žalovaný dlžné splátky úveru nezaplatil, právny predchodca žalobcu úver zosplatil k 19.02.2014 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.01.2014. Žaloba bola na súde podaná dňa 19.12.2016, a teda nezaplatená splátka úveru splatná dňa 20.12.2013 a časť zosplateného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.01.2014 premlčaná nie je, keďže nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, ktorá v zmysle ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka pre predčasne zosplatenú časť úveru začala plynúť od 21.01.2014. Nakoľko časť uplatnenej pohľadávky titulom zaplatenia dvoch úverových splátok splatných 20.10.2013 v sume 58,37 eur po započítaní plnení zo strany žalovaného a 20.11.2013 v sume 128,37 eur je premlčaná, žalobu v časti o zaplatenie sumy 186,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 186,74 eur od 20.02.2014 do zaplatenia berie späť a navrhuje odvolaciemu súdu konanie v tejto časti zastaviť.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému rozsudku navrhol jeho potvrdenie. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. So skutkovými tvrdeniami žalobcu v podanom odvolaní nesúhlasil.

4. Podľa § 370 ods. 1, 2, 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

5. Keďže žalovaný nevyjadril nesúhlas so späťvzatím žaloby sčasti, postupoval odvolací súd podľa ustanovenia § 370 ods. 2 veta druhá C.s.p., teda pripustil späťvzatie žaloby sčasti, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti a konanie sčasti zastavil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec v zostávajúcej časti preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v tejto časti podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

7. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením premlčania časti uplatnenej pohľadávky (námietku premlčania vzniesol sám žalovaný), ako vykonal súd prvej inštancie.

8. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

9. Súd prvej inštancie správne posudzoval premlčanie uplatneného nároku. Vychádzal z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého vyhlásením predčasnej splatnosti začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. Odvolací súd považuje za správny výklad § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 Občianskeho zákonníka), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t.j. splátky, pre nesplnenie ktorej bolo uplatnené právo veriteľa na zosplatenie.

11. V § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa spresňujú podmienky predčasnej zročnosti záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv. Podľa tejto úpravy dodávateľ - veriteľ môže uplatniť právo podľa § 565 t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

12. V danom prípade je preto správna úvaha súdu prvej inštancie, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dňom 19.02.2014 došlo v dôsledku omeškania žalovaného so zaplatením splátky pôžičky splatnej dňa 20.10.2013 a že odo dňa zročnosti tejto splátky plynú pre nasledujúce splátky trojročná premlčacia doba.

13. Pokiaľ ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, nenastáva pri nich opätovne nová doba ich splatnosti, a tým nezačína plynúť nová premlčacia doba od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Inak by pri premlčanej splátke začala plynúť nová premlčacia doba aj po uplynutí 3 rokov (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/176/2014), čo je v rozpore so zákonnou úpravou premlčania a zákonných možností predĺženia premlčacej doby.

14. Keďže žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby, súd nemohol nárok na zaplatenie dlhu žalobcovi priznať.

15. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

16. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej (nespäťvzatej) časti tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. Žalovanému patrí podľa § 256 ods. 1 C.s.p. náhrada trov aj v časti zastaveného konania, pretože žalobca svojím správaním (späťvzatím nedôvodnej časti žaloby) procesne zaviniť, že došlo k čiastočnému zastaveniu konania. Zo spisu však nevyplývajú žiadne odôvodnené a preukázané trovy

žalovaného v zmysle § 251 C.s.p., preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď mu náhradu trov konania nepriznal.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).